Прощайте, висоти, і північ — прощай!
Вітчизно одваги, достойності край!
В які б не зайшов я найдальші краї,
Любитиму завжди я гори свої.

Лети, моє серце, у гори, у даль,
Лети, моє серце, до рік і проваль,
Слідами біжи по стежках —
Там, там моє серце, в захмарних краях!

Прощайте, верхівлі, убрані в сніги,
Прощайте, обриви й зелені луги,
Прощай, непроглядна дібров гущина,
Прощай, водоспадів могутня луна!

Лети, моє серце, у гори, у даль,
Лети, моє серце, до рік і проваль,
Слідами біжи по стежках —
Там, там моє серце, в захмарних краях!